

אריאל רוזן-צבי

אריאל רוזן-צבי חקר ולימד בתחום דיני המשפחה, המשפט המנהלי והמשפט החוקתי, במשך שני עשורים. מחקריו מעמיקים, מלומדים ויצירתיים, ובה בעת פרגמטיים וניתנים ליישום בנקל. הוא היה פילוסוף של המשפט, המגביה עוף, אך גם בעל יכולת מרשימה של ירידה לפרטים. כתיבתו, בעיקר בתחום דיני המשפחה, אך גם בתחומים אחרים, מתאפיינת בהבנה רגישה של מערכות יחסים מורכבות בין בני אדם, וברצון כן לשפר אותן בעת שלום ובעיתות משבר. השפעתו על דיני המשפחה של ישראל היתה עצומה: חותמו ניכר בהם על כל צעד ושעל עד עצם היום הזה.

אריאל היה דיקן הפקולטה למשפטים בשנים 1991-1996. יצירתיותו, שאר רוחו, יושרו האינטלקטואלי, והאומץ הרב שניחן בו, אפשרו לו להוביל את הפקולטה למשפטים לשינוי הגדול ביותר שעברה מעודה. הוא הדיקן, שאחראי יותר מכל דיקן אחר, למטמורפוזה שעברה הפקולטה למשפטים, בעת שהפכה מבית ספר מקצועי לפקולטה אקדמית מובילה, אשר חבריה עוסקים במשפט מנקודות מבט תיאורטיות רבות ומגוונות. תמיכתו בחברי סגל צעירים, אשר עסקו במתודות מחקריות אשר כמעט לא היו מוכרות בארץ באותה עת והיו זרות לו לחלוטין, מאפיינת יותר מכל את מנהיגותו האקדמית של אריאל ואת פתיחות מחשבתו.

אריאל היה אדם נדיר ומיוחד ובעל אישיות רבת פנים: איש משפחה עתיר חברים, דתי וליברל, דמוקרט המאמין בכל מאודו במדינה היהודית, רגיש חברתית ומתעקש על מצוינות, חם מזג ואוהב אדם, רציני בכל מעשיו ובעל חוש הומור חד ומפולפל, בטוח בצדקת דרכו ובעל ביקורת עצמית. בעיקר היה אדם.